

6

2010

Fjæreposten

menighetsavis for Fjære

TEGNING: JENNY ZITHULELE HAUGEN

Med ønske om en velsignet julehøytid!

Frykt ikke, jeg kommer med gode nyheter! Det burde være musikk i ørene på vaktsefene i enhver avis. Tenk å kunne glede sine lesere med gode nyheter – lys og glede! Ikke en forsider i overkill-utførelse som pirrer vettet av alle som passerer avisstativene, så de bare må spenne 20 kr på en papirbunke de kanskje leser 20 prosent av før den havner i dunken? En god nyhet i media er dessverre nesten blitt ensbetydende med en sak som selger, som øker opplagstallet, og oftest med negativt fortegn. Men rett ikke baker for smed. Leseren får det han vil ha og det han vil betale for. Alle er skyldige, både den som lager og den som leser.

Frykt ikke, jeg kommer med gode nyheter! En nyhet som formidles av himmelske hærskarer i lyd og bilde, kan jeg også forestille meg skremmende. Men det hjelper godt at første tekstlinje er «Frykt ikke!». Og at fortsettelsen er «jeg kommer med gode nyheter» gjør at en virkelig kan puste lettet ut, ja, endatil glede seg. Nå var det kanskje ikke akkurat de ordene som ble brukt, men oversatt i en tenårings tanke og språk, er det blitt slik (se forsiden).

Er det noe vår verden ikke har overflod av, så er det store oppslag med oppfordringer om ikke å bli skremt, fulgt av en kanongod nyhet!

Jeg husker brokker av en strofe fra John Pantry som verserte på vinylriller i min studenttid: «Bad news, ugly conversation fills the air».

På forfenglighetens marked er julenatts gode nyheter dårlig salgsvare, og vil ikke få mye plass på tabloide forsider. Vi må nok lite på jungeltelegrafene. Den har vist sin styrke i århundrer, mens løssalgsviser og nære slektninger skranter. Vi som har mottatt de gode nyhetene står i en standhaftig kjede av budbærere, som med sine vitnesbyrd har brakt de gode nyhetene fra «mann til mann», fra generasjon til generasjon. De gode nyhetene i seg selv har vist seg så kraftige i sin sannhet, at de har tålt en formidabel medfart og utallige angrep under overleveringene. Når formidlerne ikke har holdt mål, så har nyhetene vunnet frem i egen kraft. Det er hva jeg kaller gode nyheter! Eller som det heter i sammenhenger hvor pålitelighet er påkrevet: De er kvalitetssikret!

Overskriften for årets julenattiné i Fevikhallen er «gå og fortell», hentet fra negro spiritualen «Go tell it on the mountains». Vi er i nyhetsbransjen, en egen divisjon av nyhetsbransjen, det øverste sjiktet så og si. Vi sitter på nyheter som er så gode at vi knapt fatter rekkevidden. Vi skal ikke tenke at vi har lite å fare med. Den går ikke ut på dato i morra eller til uka, eller over jul, eller neste år. Den tåler å gjentas hver eneste dag, og skal gjentas og gjentas, så alle folk får en sjanse til å få den med seg. Ikke engang dommedagsprofetiene, hverken sann eller ozon, kan hamle opp med våre gode nyheter. Så la oss gå og fortelle, fortelle det videre, slik som så mange har båret budstikka fra folk til folk og fra tid til tid. Nå er det oss det gjelder. En moderne julesang-sanger tolket nyheten slik for sin egen del: «Himmel på jord, en nåde så stor! Jeg æ'kke aleine her jeg bor!»

Med ønske om en velsignet jul og et godt-nytt år!

Peer Rodal Haugen
redaktør

REDAKTØR / FORMGIVER / ANNONSER:
Peer Rodal Haugen
ADRESSE: Krokvn. 16, 4870 Fevik
TELEFON: 37091147 / 99261422
epost: redaksjon@peers.no

UTGIVER: Fjære menighetsråd
OPPLAG: 5000, 6. utg. pr år
KONTO: Fjæreposten, 2840.31.19581
TRYKK: Agderposten trykk
DISTRIBUSJON: Norpost

Døpte i Fjære menighet

Jesus og barna (Matt 19,13-15; Mark 10,13-16)
13 De bar også spedbarna til Jesus for at han skulle røre ved dem. Da disiplene så det, ville de vise dem bort. 14 Men Jesus kalte dem til seg og sa: «La de små barn komme til meg, og hindre dem ikke! For Guds rike hører slike til. 17 Sanneimot Guds rike likesom et lite barn, skal ikke komme inn i det.»

Mathea Hansen
Døpt i Fjære kirke 17. oktober

Oda Birketvedt
Døpt i Fjære kirke 17. oktober

Oliver Paulsen Skilbred
Døpt i Fjære kirke 17. oktober

Vi er så frimodige å spørre...

Nok et år er tilbakelagt, og tar fatt på den 7. årgangen av «nye» Fjæreposten. Også dette året har vi fått mange gode tilbakemeldinger fra lesere som forteller at de setter pris på å få avisa i postkassa med jevne mellomrom. Det er også svært hyggelig med alle annonsørene som velger å «vise ansikt» i Fjæreposten og på den måten støtte arbeidet i Fjære menighet.

Til sammen gir dette oss frimodighet til å legge en giroblankett inn i årets siste utgave også i år, og be om et håndslag til å føre avisa videre, forhåpentligvis like gode, og helst bedre, i året som kommer. **Skulle giroen ha falt ut, så er kontonummeret: 2840.31.19581**
Merk innbetaligen: Gave til menighetsavisa

Tåler vi ros, tåler vi ris...

For at avisa skal vi bli enda bedre, komme leserreaksjoner godt med. Så kom igjen. La oss høre fra deg! Noe vi kan gjøre bedre eller annerledes, eller rett og slett gode idéer til saker eller intervjuobjekter i kommende nummer. Bruk de adressene og numrene som står nederst til venstre på denne siden for å kontakte redaksjonen.

TAIZÉBØNN

Onsdag 1. september starter vi opp igjen med månedlige Taizébønner i St. Fransiscus menighet. Taizébønn er en meditativ form for tilbedelse. Den består av sanger, bibeltekster og stillhet. Sangene er gjerne bibelsitater, få ord som synges igjen og igjen, og på ulike språk. Den varer i 40-50 minutter, og gir rom for kontemplasjon og ro. Bønnen begynner kl. 19.30. Datoene er: 12. januar / 9. februar / 9. mars / 13. april / 11. mai / 8. juni / Velkommen!

NESTE 14. februar
materiell 9. februar

www.fjæreposten.no

HUSK DÅPSSKOLEN I JANUAR

det skjer

Rett over nyttår starter vi opp med dåpsskole for deg som skal begynne i første klasse høsten 2011.

Du bestemmer selv hvor det passer å gå.

Dåpsskolestart søndag 16. januar kl. 17.00 i Fevik kirke og kl. 11.00 i Fjære kirke. Her blir det også utdeling av boka «Den usynlige vennen» av Kari Vinje og Vivian Zahl Olsen. Deretter blir det 3 ettermiddags-samlinger, før dåpsskolen avsluttes med gudstjeneste 6. februar kl. 17.00 i Fevik kirke og kl. 11.00 i Fjære kirke.

Datoene for samlingene er:
Fevik: Mandag 17. 24 og 31. januar kl. 17.30-18.30
Fjære: Onsdag 19., 26. januar og 2. februar kl. 17.30-18.30

PÅMELDING INNEN 17. DESEMBER til Fjære menighetskontor:
tel.: 37 09 01 18 / 37090113
eller på e-post: imo@grimstad.kirken.no

Ida Sofie Gundersen
Døpt i Fjære kirke 17. oktober

Kaya Gundersen Bjugan
Døpt i Fjære kirke 17. oktober

Celine Hovattn Gommerud
Døpt i Fjære kirke 31. oktober

Oliver Marstein Svenningsen
Døpt i Fjære kirke 31. oktober

Andrea Sofie Frivoll-Sørensen
Døpt i Fjære kirke 21. november

Emanuel Kristiansen
Døpt i Fjære kirke 21. november

Iris Johanne Stähr Elvebakk
Døpt i Fjære kirke 21. november

Isabell Jensen
Døpt i Fjære kirke 21. november

Nina Marie Jensen
Døpt i Fjære kirke 21. november

Vilde Angelica Andersen
Døpt i Fjære kirke 21. november

Ella Thomassen Myklebust
Døpt i Fjære kirke 28. november

Julian Michal Andersen
Døpt i Fjære kirke 28. november

Lukas Torjussen
Døpt i Fjære kirke 28. november

Thea Holst Bringsverdt
Døpt i Fjære kirke 28. november

Victoria Ribeiro Kaspersen
Døpt i Fjære kirke 28. november

sport 1
GRIMSTAD

Storgaten 31 Tel. 370 41400
ÅPENT: Man-Ons 09-17 Tor-Fre 09-19 Lørdag 10-15

BIBEL quiz

JULEQUIZ

- Hvem sa: "Jeg er Herrens tjenerinne. La det skje med meg som du har sagt."
1. Elisabeth x. Maria 2. Hannah
- Hvem sa: "Hvor er jødernes konge som nå er født?"
Vismennene fra Østen x. Herodes 2. Englene
- Hvem sa: "Gå og let grundig etter det lille barnet. Og når dere har funnet ham, så la meg få beskjed, slik at også jeg kan komme og tilbe det."
Kvirinius x. Keiser Augustus 2. Kong Herodes
- Hvor ble Jesus født?
Betlehem x. Nasareth 2. Jerusaleem
- Hvorfor var Josef og Maria i Betlehem?
Fordi de skulle ofre x. Fordi Jesus skulle omskjæres 2. Fordi de skulle innskriveres i manntall
- Hvem gav beskjed om hva Jesus skulle hete før han ble født?
Engelen Mikael x. Engelen Gabriel 2. Josef
- Hvem fikk først melding om at Jesus var blitt født?
Gjeterne x. Herodes 2. Overprestene
- Hvor står juleevangeliet skrevet i Bibelen?
Matt. 2 x. Luk. 2 2. Mark. 2

Hva er jul?

"Er det nisser eller gaver, er det mat i alle mager, er det julelys som skinner, er det fine barnedomsminner, er det engler eller kaker, er det julegodt som smaker, er det hyrder eller stjerner, er det vismenn i det fjerne?"
Hva er jul?

Er det Josef og Maria, er det stridt i julestria, er det fine julesanger, er det masser av presanger, er det juletre og glitter, er det englebarn som titter, er det folk som står i ring, jeg skjønner ingenting," synger Kirkerottene. IKO-forlaget har kommet med en ny film som heter Kirkerottene og Gabrielle. I denne filmen undrer kirkerottene seg over alt som skjer i jula, og spør: hva er egentlig jul? De kommer vel frem til at det er litt av alt, men at det viktigste er det lille barnet som ble født. Dette er den tredje filmen om kirkerottene som er laget. Så dersom du ikke er ferdig med julegavene til barna, barnebarna, nevøer, nieser eller fadderbarn, kan jeg trygt anbefale disse filmene. De passer for barn i alderen 3-8 år.

I adventstiden hører også Lucia-feiringen med på den 13. desember. Hvitkledd barn og voksne med glitter i håret og lys i hånden går i tog i barnehager, skoler, aldershjem og ute i gatene, mens de synger Lucia-sangen og deler ut gule lussekatter. Opprinnelig levde Lucia på Sicilia rundt år 300. Hun er en historisk sannsynligvis rundt 304 i forfølgelsene under keiser Diokletian (284-305). Det er uenighet om hva som egentlig skjedde med denne unge kvinnen. En legende sier at på grunn av de grusomme forfølgelsene av de kristne, var det mange som rømte og gjemte seg i katakombene; nettverk av trange huleganger dypt under jorden. Lucia hjalp de stakkars flyktningene med mat og drikke. Hun flettet en ring til å ha på hodet og festet solide lysholdere til, slik at hun slapp å holde lyset med hendene når hun strevde seg frem langt under jorden.

Dette skal være grunnen til at piken som går først i Lucia-togene bærer en lyskrans på hodet. Det sies også at lysene står for at sola snur. På 1300-tallet var 13. desember årets mørkeste natt – vintersolverv. Etter vår nåværende gregorianske kalender er vintersolverv natt til 21. eller 22. desember. Lysene er også et minne om kampen mellom lys og

mørke, mellom Kristus og dem som ville bekjempe kristendommen. De brennende lysene symboliserer håpet og den levende tro.

I november har kirken ofte fokus på forfulgte kristne. Det er viktig for oss å vite om at det også i dag er mange som blir forfulgt for sin tro, ikke bare på den tiden da Lucia levde. Og også i dag trenger disse troende vår hjelp og støtte. Vi kan be, skrive oppmuntrende brev, sende økonomisk støtte til organisasjoner som driver med slikt hjelpearbeid (eks. Åpne Dører, Norsk misjon i øst). Jeg har inntrykk av at det i den senere tiden har blitt mer fokus på å hjelpe andre i både skoler og barnehager, i form av omvendt julekalender. I stedet for å få noe selv, gir barna leker eller klær gjennom Frelsesarmeen eller Røde kors eller lignende. Dermed kommer dette til nytte hos noen som trenger det. Jeg synes det er flott at barna på denne måten blir delaktige i hjelpearbeid/misjon. Det er viktig lærdom. Hvem vet, en annen gang kan det være vi som trenger hjelp. Jesus sa: "Det du vil at andre skal gjøre mot deg, det skal du gjøre mot dem." og "Det dere gjør mot en av mine minste, gjør dere mot meg."

Til slutt vil jeg si meg enig med kirkerottene. Midt i alle julegaver, kaker og lys, må vi stoppe opp og tenke og roe ned litt (eksempelvis gå på en taizé-gudstjeneste!). Det viktigste med jula er at Gud ble menneske, født av en fattig, ung jomfru i en stall. Gud sendte sin sønn for at vi ikke skulle gå fortapt, men ha evig liv. Jesus er gaven til oss. Vil du ta imot denne gaven?

Ha en velsignet julehøytid!

Ingunn Metveit Olsen
menighetspedagog

Vik bedehus Treffsted for småbarn

Velkommen til småbarnstreff på Vik bedehus. Vi er et uformelt og gratis møtested for barn i alderen 0-5 år i følge med en voksen. Vi leker, synger, prater og spiser niste sammen.

Vi ankommer Vik bedehus rett før kl. 10.00 en fredag formiddag. Et par andre biler står også parkert. Vi skynder oss inn for å slippe unna det sure høstværet. Inne møter vi på et skilt på trappa hvor det står: "Vi er nede i peisestua!" Her tar vi av oss sko og ytterklær og går inn i de koselige kjellerlokalene. Det er godt oppvarmet, bordene er pyntet med serviettduker, det er kaffe, te og kakao til å forsyne seg av, og lekekasser med innbydende innhold for barna:

klatrehus med sklie, et lekekjøkken med kopper og kar, en sjørøverskute og mye mer. Det tar ikke lang tid før min 3-åring er i full aktivitet.

Etter hvert som klokka passerer 10-tallet detter det inn både store og små. I alt 16 barn og 11 voksne er det her denne gangen. En egen avdeling med voksne med babyer har plassert seg på matter på gulvet. Her får både voksne og barn glede av hverandre.

Ca. klokka 10.30 holder lederne for småbarnstreffet: Audny Hoveland og Marie knutsen, en liten samling med sang og fortelling. Denne gangen får vi høre fortellingen om Noah ved hjelp av leketøyet: Noahs ark fra "Little people" (Veldig artig leke som barna liker godt. Anbefales!).

Tilslutt synger vi bordverset, og mange begynner å finne frem nistepakkene sine, babyglass og melkeflasker. Barna her er også veldig flinke til å dele med sidemannen. Noen har med seg eplebiter i nisteboksen sin, andre

har rosiner, som de deler med seg. Vi var så heldige å få en rosin.....som sønnen min synes vi skulle dele.

Det ser ut til at det har vært småbarnstreff på Vik bedehus fra høsten 2000 til og med våren 2007. Året 2007-2008 var det ingen treff, men høsten 2008 startet treffene opp igjen. Opp gjennom har det vært forskjellige ledere. Audny og Marie har vært ledere i 1 år. Audny forteller fra den første tiden: "Det første året var vi gravide begge to, og orket bare å låse opp dørene, og ordne kaffen. Men nå har vi masse overskudd, så vi hadde lyst til å ha samlinger som en del av treffet." Marie forteller at de begge gjorde en god innsats på begynnelsen av høsten da de vasket alle lekene og sorterte dem i forskjellige kasser.

Nå er småbarnstreffet sluttet av for i år, men etter nyttår starter treffene opp igjen fredag 21. januar. Velkommen!

KONTAKTinformasjon Fjære menighet

POSTADRESSE
Fjære menighet
Fjæreveien 185
4885 Grimstad

TELEFONER
Sentralbord kirkekontoret
37 09 01 00
Fevik kirke
37 04 82 33

ANSATTE

Håvard Backe
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Helge Flaath
Kirketjener i Fjære
T: 37 09 11 40

Kjell Olav Haugen
Kateket
koh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 16

Kirsti Pedersen Haugen
Musikalsk leder i Fevik
kph@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 17

Andrea Maini
Organist i Fjære
am@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 15

Anne Marie Midtbø
Daglig leder
amm@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 13

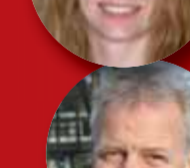
Ingunn Metveit Olsen
Menighetspedagog
imo@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 18

Helge Spilling
Sokneprest
hs@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 12

Oddvar Tveito
Kapellan
ot@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 09

Arild Vassenden
Diakon
av@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 25

Eli Anne Haugen (vikar)
Barne- og ungdomsarb.
eh@grimstad.kirken.no
T: 37 09 01 14

Mer informasjon om Fjære menighet og oppdaterte opplysninger om aktiviteter i kirkene finner du på www.fjæreposten.no

møteplass

Langs gamle smale vegar var det viktig å ha møteplassar, ein stad der vegen vida seg ut litt så to bilar kunne møtast. Dette var i bilens barndom i Norge.

Men vi har au andre møteplassar: stadar der menneske møtest. Butikken eller kafeen, idrettsplassen eller stranden. Torget var gjerne ein møteplass i dei gamle byane. Vi ser det i mange byar rundt om i Europa: den gamle bykjerna samla rundt eit torg. Og ved dette torget ligg gjerne den gamle kyrkja.

Vi har ei gammal kyrkje her i Fjære – ein viktig møteplass gjennom mange generasjonar. Her har menneske møtt ved dei viktigaste hendingane i livet: ved dåp, konfirmasjon, bryllaup og gravferd. Her har menneske kome saman til gudsteneste der Guds ord har blitt forkynt og nattverden delt ut. Her har menneske sunge dei gamle salmene og folketonane i sorg og glede.

Gudstenesta er ein møteplass – ein møtestad mellom Gud og mennesket. Gud møter oss i sitt ord som blir lest og evangeliet som blir gjort kjent for stadig nye generasjonar. Gud gir oss sine gaver gjennom sakramenta, dei heilage handlingane, dåpen og nattverden. Vi får ta imot, og vi får svare Gud gjennom bøn, lovsang og takk. Her møter vi kvarandre, tilgitte syndarar som saman møter det heilage.

Vi er inne i ein reformprosess i gudstenestelivet. Gudstenesta har ein lang tradisjon som vi har arva frå den eldte kristne kyrkja. Samstundes blir vi utfordra til å ta inn nye uttrykksformer og kommuniserer godt i ei ny tid. Gudstenesta står i denne spenninga mellom tradisjon og fornying. Kyrkja er også ein møteplass mellom ulike generasjonar og kulturuttrykk.

Så skal vi igjen få feire jul – ei høgtid som nettopp handlar om

møteplassen mellom himmel og jord. Gud blir født som menneske, det himmelske møter det jordiske. Det er ei salig blanding av englar og sauer og fjøs i juleevangeliet – og i vår julefeiring. Møteplassen i Betlehem der budskapet frå Gud er: Fred på jorda, blant menneske som Gud har glede i! Vi er blant dei – som Gud elsker – midt i ei vond og vanskelig verd ofte. Vi er blant dei som Gud ønsker å møte for å gi av sin nåde og sin fred. Han vil gjerne møte oss ved møteplassen.

Vel møtt til gudsteneste i advent og juletida – i Fevik eller Fjære kyrkje!

Og god og fredeleg jul!

Hilsen fra Helge prest

Kirkeårets tekster

Julaften (24.12.2010)

Luk 2,1-14

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. 2 Denne første innskrivning ble holdt mens Kvirinius var landshøvding i Syria. 3 Og alle dro av sted for å la seg innskrive, hver til sin by. 4 Josef dro da fra byen Nasaret i Galilea opp til Judea, til Davids by Betlehem, siden han var av Davids hus og ætt, 5 for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som ventet barn. 6 Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, 7 og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe. For de fant ikke husrom noe sted. 8 Det var noen gjeterer der i nærheten som var ute på markene og holdt nattevakt over flokken sin. 9 Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av redsel. 10 Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for hele folket: 11 I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. 12 Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» 13 Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: 14 «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker som Gud har glede i!»

Juledag (25.12.2010)

Joh 1,1-5[6-8]9-14

I begynnelsen var Ordet. Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. 2 Han var i begynnelsen hos Gud. 3 Alt er blitt til ved ham, uten ham er ikke noe blitt til. Det som ble til 4 i ham, var liv, og livet var menneskenes lys. 5 Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.

Andre juledag (Stefanusdagen)

(26.12.2010)

Matt 10,17-22

17 Ta dere i vare for menneskene! For de skal utlevere dere til domstolene og piske dere i synagogene sine. 18 Og for min skyld skal dere føres fram for landshøvdingene og konger og stå som vitner for dem og for folkeslagene. 19 Men når de arresterer dere, skal dere ikke bekymre dere for hvordan dere skal tale, eller hva dere skal si. Det skal bli gitt dere i samme stund hva dere skal si. 20 For det er ikke dere som taler, men det er deres Fars Ånd som taler gjennom dere. 21 Bror skal sende bror i døden, og en far sitt barn, og barn skal reise seg mot sine foreldre og volde deres død. 22 Og dere skal hates av alle for mitt navns skyld. Men den som holder ut til enden, skal bli frelst.

Nyttårsaften (31.12.2010)

Jer 29,11

For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.

Nyttårsdag (Jesu navnedag) (1.1.2011)

Luk 2,21

Da åtte dager var gått og han skulle omskjæres, fikk han navnet Jesus, det som engelen hadde gitt ham før han ble unnfanget i mors liv.

Kristi Åpenbaringsdag (2.1.2011)

Matt 2,1-12

Da Jesus var født i Betlehem i Judea, på den tiden Herodes var konge, kom noen vismenn fra Østen til Jerusalem. 2 og spurte: «Hvor er jødernes konge som nå er født? Vi har sett hans stjerne gå opp, og vi er kommet for å hylle ham.» 3 Da kong Herodes hørte det, ble han svært urolig, og hele Jerusalem med ham. 4 Han kalte sammen alle overprestene og folkets skriftlærde og spurte dem ut om hvor Messias skulle bli født. 5 «I Betlehem i Judea,» svarte de, «for slik står det skrevet hos profeten: 6 Du Betlehem i Juda land er slett ikke den ringeste av fyrstene i Juda. For fra deg skal det komme en fyrste som skal være hyrde for mitt folk Israel.» 7 Da kalte Herodes vismennene til seg i all stillhet og

met.» 5 Men hans mor sa til tjenerne: «Det han sier til dere, skal dere gjøre.» 6 Det sto seks vannkar av stein der, slike som brukes i jødernes rensesskikker. Hvert av dem rommet to eller tre anker. 7 «Fyll karene med vann,» sa Jesus til tjenerne. De fylte dem til randen. 8 «Øs nå opp og bær det til kjøkemesteren,» sa han. Det gjorde de. 9 Kjøkemesteren smakte på vannet. Det var blitt til vin. Han visste ikke hvor den var kommet fra, men tjenerne som hadde øst opp vannet, visste det. Da ropte han på brudgommen 10 og sa: «Andre setter først fram den gode vinen, og når gjestene blir beruset, kommer de med den dårlige. Men du har spart den gode vinen til nå.» 11 Dette var det første tegnet Jesus gjorde, det var i Kana i Galilea. Han åpenbarte sin herlighet, og disiplene hans trodde på ham.

3. s. e. Kristi Åpenbaringsdag (23.1.2011)

Joh 4,46-54

Jesus kom nå igjen til Kana i Galilea, der han hadde gjort vann til vin. I Kapernaum bodde en kongelig embetsmann. Han hadde en sønn som var syk. 47 Da han fikk høre at Jesus var kommet fra Judea til Galilea, gikk han til ham og ba ham komme ned og gjøre sønnen frisk, for gutten var døden nær. 48 Jesus sa til ham: «Uten at dere ser tegn og under, tror dere ikke.» 49 «Kom, Herre, for gutten min dør!» sa mannen. 50 «Gå hjem, sønnen din lever!» sa Jesus til ham. Mannen trodde det ordet Jesus sa til ham, og gikk av sted. 51 Da han ennå var på hjemveien, kom tjenerne og møtte ham, og de fortalte at gutten hans levde. 52 Han spurte dem når det var blitt bedre med ham. De svarte: «I går, ved den sjuende time, forsvant feberen.» 53 Faren skjønte at det var skjedd akkurat da Jesus sa til ham: «Sønnen din lever.» Og han og hele familien hans kom til tro. 54 Dette var Jesu andre tegn, som han gjorde da han kom fra Judea til Galilea.

4. s. e. Kristi Åpenbaringsdag (30.1.2011)

Matt 8,23-27

Så steg han i båten, og disiplene fulgte ham. 24 Da ble det et voldsomt uvær på sjøen, så båten nesten ble borte mellom bølgene. Men Jesus sov. 25 De gikk bort og vekket ham og sa: «Herre, frels! Vi går under!» 26 Han svarte: «Hvorfor er dere redde – dere lite troende!» Så reiste han seg og truet vindene og sjøen, og det ble blikk stille. 27 Mennene undret seg og spurte: «Hva er dette for en? Både vind og sjø adlyder ham.»

5. s. e. Kristi Åpenbaringsdag (6.2.2011)

Matt 13,24-30

Han la fram for dem en annen lignelse og sa: «Himmelriket kan sammenlignes med en mann som hadde sådd godt korn i åkeren sin. 25 Og mens alle sov, kom fienden hans og sådde ugress blant hveten og gikk sin vei. 26 Da kornet skjøt opp og satte aks, kom også ugressen til syne. 27 Tjenerne gikk til jordeieren og sa: 'Herre! Var det ikke godt korn du sådde i åkeren? Hvor kommer da ugressen fra?' 28 'Det har en fiende gjort,' svarte han. Tjenerne spurte ham: 'Vil du vi skal gå og luke det bort?' 29 'Nei,' svarte han, 'for når dere luker bort ugressen, kunne dere samtidig komme til å rykke opp hveten. 30 La dem begge vokse der sammen til høsten kommer. Og når det er tid for innhøsting, skal jeg si til dem som høster inn: Sank først sammen ugressen og bind den i bunter for å brenne den; men hveten skal dere samle i låven min.'»

JULEGAVER FRA BOK & MEDIA

Lisa Børud Mitt valg CD

Kun 149,-

Cecilia Samartin

Bokpakke Mofongo + Salvadorea Ord 698,-

Kun 350,-

Kjøp Mofongo, og få Salvadorea for kr 1,-

Gudstjenestene

Fjære kirke

19.12.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
	18:00	Konsert med Fjære Kammerkor
24.12.	11:30	Gudstjeneste på Frivoll-tun v/Helge Spilling
	14:30	Gudstjeneste v/Helge Spilling
	16:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
25.12.	13:00	Høytidsgudstjeneste v/Helge Spilling
26.12.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
31.12.		Gudstjeneste v/Svein Lilleaasen
02.01.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
09.01.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
16.01.	11:00	Sammengudstjeneste m/dåpsskolestart v/Oddvar Tveito
23.01.	19:30	Taize-gudstjeneste v/Helge Spilling
30.01.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
06.02.	11:00	Sammengudstjeneste m/dåpsskoleavslutn. v/Helge Spilling
13.02.	19:30	Gudstjeneste v/Svein Lilleaasen

Fevik kirke

24. des.	11:30	Gudstjeneste på Fevikturn v/Oddvar Tveito
	14:30	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
	16:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
25. des.	13:00	Høytidsgudstjeneste v/Oddvar Tveito
02.01.	16:00	Julefest i Fevikhallen
09.01.	11:00	Gudstjeneste v/Oddvar Tveito
16.01.	17:00	Sammengudstjeneste m/dåpsskolestart v/Oddvar Tveito
23.01.	11:00	Gudstjeneste v/Helge Spilling
06.02.	17:00	Sammen m/dåpsskoleavslutning v/Oddvar Tveito
13.02.	11:00	Gudstjeneste v/Asbjørn Åsen

Det handler om å dele

Han er hva man vil kalle en artig skruer. Noen vil nok si han er en original, tror han selv, og det er greit for ham. Så lenge han får sitt daglige varme bad, sin pint med smoothie, sin dog-walk, sin middagtilberedingsstund og en god prat med en haug med mennesker, er han tilfreds og holder seg frisk og rørlig.

Peer R. Haugen
tekst & foto

Brian Walters er født i London, men har bodd på Fevik siden 1987. Yrke? Spør heller hva han ikke har gjort. Innen kokk- og servitør-faget har han fungert i de fleste kategoriene, og vært alt fra dørvakt til mangager. Hans siste jobb, før han ble ufør og siden pensjonist, var å koke mat på oljeplattform. Han har 10 år bak seg på plattform og fem år til sjøs, men har også arbeidet som freelance fotograf, og gjort reklame og reportasjer i 10 år. Lastebilsjåfør han også vært. Og han har elsket alle jobbene han har hatt.

– I just loved it!
En yrkesskade i nakken etter et fall, en wiplash og forskjellig andre ting, gjorde at han ble uføretrygdet noen år før han ble pensjonist. Skadene hans gjorde at han fikk foreskrevet en masse medisin han skulle ta, men som han følte heller gjorde ham dårligere.

På et tidspunkt på 80-tallet, i forbindelse med at han ble skilt, var syk og nedfor og drakk for mye, syntes han alt gikk ham imot. Da gikk det opp for ha at at livet blir det du putter inn i det. Han fikk rådet om å putte positive ting inn i livet, for så å kunne få positive ting ut av livet.

– Derfor kuttet jeg all medisinen for 10 år siden, og la om livsstilen i stedet. Han

På sitt lille kjøkken er Brian i sitt ess. Han elsker å lage mat.

kuttet røyk, begynte å spasere mer og kjøre mindre, og byttet til et kostholdet med mer næringsrik mat. Mindre tv og mer lesing.

– Jeg har fortsatt plager, men jeg har mine rutiner, og de holder meg i live. Så lenge jeg får mitt varme – veldig varme – bad, kombinert med min daglige rytme, som innbefatter regelmessige gåturer med hunden, holder jeg plagene sånn nogen lunde i sjakk, forteller han.

Det beste ved alle jobbene han har hatt, har vært kontakten med mennesker. Enhver som har møtt Brian kan underskrive på at han stortrives sammen med mennesker av alle slag. Enten han er i Grimstad eller Arendal, har han en bråte venner og kjente han slår av en prat med.

Også gamle arbeidskamerater har kan kontakt med, eller de kommer og besøker ham. Eller han etablerer nye vennskap, gjerne med vilt fremmede.

Hans sammensatte yrkesfering og alt han har lest og studert, gjør at han har noe å snakke om med hvem det skal være.

– Jeg leser en masse, forteller han.

– Historie. Jeg elsker historie. Verdenshistorie, norges-historie – all historie. Helst

noe av dokumentar-type ting, eller fiksjon bygget på faktistete hendelser.

– På skolen spurte og grov jeg. Jeg var jo en ren pest for læreren; spurte hele tiden. Jeg var så nysgjerrig.

Det Brian leser blir tema for samtaler hvor han plukker opp nye biter til sitt verdensbildepuslespill. Ikke sjelden setter samtalen ham på sporet av noe nytt, som han må studere og lese om.

Intervjuet med Brian tar samme retning. Skjønt intervju... Det ene temaet leder fort over i et nytt, så fort at det er vanskelig å få med seg forbindelse fra det ene til det neste.

– I'm a talker you know, sier han, og to setninger til, og han har skiftet tema igjen.

På Fevikturn er han godt kjent, både av personale og beboere. Han har gått ut og inn der helt siden Fevikturn ble bygget, ja, selv i byggeperioden var han innom og prata med folk som jobba der. Fortsatt har han sin daglige runde innom der, tar en kopp kaffe og prater med folk, og synger gjerne en sang for dem som gidder å høre på.

Å dele er det hele

Brian kjenner en bråte mennesker på Fevik, og andre steder i distriktet, og er kjent

av sikkert like mange. I lokalmiljøet er han en fargeklatt, som elsker å dele.

– Dele is the main thing!

Min mor lærte meg det.

– Jeg er oppdratt som katolik, forteller han, og tidligere hadde han regelmessig kontakt med St. Fransiscus-menigheten i Arendal. Det er det blitt midre av med årene.

– Men jeg er fortsatt en troende, understreker han, men har også snust på forskjellige «other things».

Mest av alt deler han av seg selv. Han prater som en foss om likt og ulikt, på et norsk som ikke likner... / dvs. det er london-engelsk tilsatt hele og halve norske setninger. Helt naturlig praktiserer han kunsten å bytte ut enkelte engelske ord med norske. Resultatet blir litt sånn «it's hard to be a nissemann»-aktig. Han ler hjertelig av den parodien. Og når han ikke har tid til å fullføre en setning, slutter den med «dun, dun, dun, dun sjiijjt...» eller noe som likner på det.

Brians hule, åpent hus

Huset hans i Trolldalen er egentlig er ei hytte han har fiksa og ordna på, og skiller seg nokså tydelig fra omgivelsene. Men det er blitt akkurat det redet eller den hulen, om du vill, som han trenger. Rundt hytta hans har naboer kommet og gått, men nyinnflyttede innlemmes fort i hans verden. Det betyr at han deler maten sin og en god prat med dem, om de takker ja. En vilt fremmed han treffer på sin vei kan fort nekk ende opp både som middagsgjest og overnattingsgjest om det faller seg slik, slik som et vått og forpjuket, tysk, ungt par han traff på campingplassen.

Dem inviterte han hjem til middag, de fikk låne badet og

fikk stelt seg.

– Jeg tror vi ble syv til bords den dagen, forteller Brian.

Som sagt, det handler mye om å dele, og Brian elsker å lage mat.

– Jeg kan ikke lage én porasjon når jeg lager mat, forklarer han.

Derfor blir der fort 8 liter suppe når han først er i gang. Det betyr at han må ha gjesster eller bistand for å få maten oppspist; en venn, en nabo, en gjest. Han hater å kaste mat. Hvem som kommer til middag, er sjelden med ungene i nabolaget, fortelle og lytte. Venner og kjenninger, barn og voksne, til fest og hverdags. Brian har fotografert mange og mye. Når han nå rydder i lasset med bilder, har han stor glede av å plukke sammen, stikke dem i en konvolutt og levere dem til barnets mor eller bestemor eller noe.

– Kanskje hun kan bruke dem til noe, smiler han.
– Det er det deilige ved å gi istedet for å skulle ta betalt for noe. Du møter en ekte takk og glede hos dem du gir det til.

For han også opplevd det motsatte i sitt yrkesliv; hvordan alle «vennene» plutselig forsvant i det den foretningmessige forbindelsen opphørte.

– Når du bare gir av deg selv, får du ikke alt dette negative. De vennene du deler med av deg selv, blir virkelige venner, smiler han, og går i gang med dagens smoothie.

KILDE TIL TANKE OG TRO FRA GABRIEL SCOTTS FORFATTERSKAP
Utvalg: Jarl V. Erichsen

SCOTT OM TIDEN SOM VANT

«En gang var det liv og låt, det gikk i dørene, det knirket i loftstrappen, det hoppet og sprang omkring på tunet – nå er det blitt så stille, så stille. De gode, velsignede ungene er borte, og de voksne og kyren og saueene deres – ingen av dem kom mer igjen. Også matjorden deres er borte og teigene med smyle og bunke som de møysommelig vristet fra lynget med ild og stål i sitt ansikts sved. De kom heller ikke igjen. Bare lynget kom igjen. Bare lynget kom krypende tilbake og tok sitt tapte land i besittelse og dekket skjenslen så godt det kunne.»

Fra «Sorlandet», i Agdesiden, 2010)

SCOTT OM AGDER

Jeg vet en øde, mektig kyst i damp av sjø og tåkespind, der blåner op bak skavl og skum, forslåt av salt og regn og vind I skyens flugt, i fuglens skrik der bor så tungt et sind.

Jeg vet en taus og gold natur langt vesterut, forlatt, forglemt, hvor tiden synker hen i grus til tunge bølgers klokkeklemte I vindens pust, i havets sus er evigheten gjemt.

Jeg vet en egn helt trostesløs med vissen lugt av myr og muld, den eier dog en ydmyk skatt som veier op et berg i guld. Det er det lune smil som gjør dets hverdag underfull.

(Fra Digte, 1919, trykket i Agdesiden, 2010)

KOMMENTAR:

Boken «Agdesiden, Sorlandet slik Gabriel Scott så det», er nå i bokhandelen. Den inneholder tre artikler om Sorlandet, som Scott skrev da han var i 40-åra, i 60-åra og i 80-åra. Hovedartikkelen er fra 1935, første gang utgitt i bokverket «Norge vårt land».

The J.J. Ugland Companies

støtter lokalt ungdomsarbeid
www.jjuc.no

Brian i sin hule, full av tusen ting og minner, bilder og bøker.

Conradi Begravelsesbyrå

FEVIK – FJÆRE – GRIMSTAD

Innehavere

Tonje Margrete og Trond Magne Teistedal

Vi besørger alle byråtenester
Tlf. 37 04 65 95

Hele døgnet

EURONICS Tlf. 37 25 87 77 Bergemoen

LIKE BILLIG, men mye hyggeligere!

Frode Jan

Europas største el-kjede

ARKITEKTKONTORET

Sverre Halvorsen AS

KIRKEGATEN 1 B, 4878 GRIMSTAD
Tel: 37251075 mob. 90174633 www.sverrehalvorsen.no

- ARKITEKTJENESTER
- REGULERINGS- OG BEBYGGELSEPLANARBEID
- BYPLANLEGGING

VI KAN BIL!

- SERVICE/REP – ALLE MERKER
- EU-KONTROLL
- BILGLASS, REP/BYTT
- LAKK/KAROSSERI
- SKADETAKSERING
- FALCK BILREDNING (24 T)
- ORG. OPEL-SAAB VERKSTED

JP & Thygesen AS
LILLESANDSVN. 29, 4877 GRIMSTAD
Tlf. 37 25 29 30 www.jpusto.no

MARK ASTRUP
JENS PETTER FOSSELI

Haglund Regnskap as
AUTORISERT REGNKAPSFØRERSELSKAP

Sømsveien 5 • 4870 Fevik
Regnskap – Bedriftsrådgivning
Tlf. 37 25 61 00
www.haglund.no
Medlem NARF

Fevik Regnskapskontor as
REGNSKAP OG BEDRIFTSRÅDGIVNING

Sømsveien 5, 4870 FEVIK
Tel. 37 04 81 11
Faks 37 04 86 63

...og det blir jul på ny

Peer R. Haugen
tekst & foto

Det er snart jul igjen. På nytt leser vi julens evangelium. Kan det fremdeles nå inn til oss?

Det var natt og mørke på jorden da Jesus steg ut av himmelen og lot seg føde inn i menneskenes verden. Hva var det Gud ville si med at det var natt og mørke? Hadde han flere manus som han framførte samtidig? Det kan se slik ut.

Gud hadde åpenbart mye på hjertet den natten. Og han taler fremdeles. Han brukte mørket og lyset – masse lys. Stjernelys, englelys, og et lys som skinte inn i tanker og sinn hos de som tok i mot himmelens budskap den natten. Gjeterne lovpriste Gud for det de hadde sett og hørt. Slik tok de imot.

Maria gjemte i sitt hjerte alt som ble sagt om barnet i krybben, og grunnet på det. Slik gjorde hun seg klar til å ta imot Jesus som noe mer enn barnet hun hadde båret fram.

Men det var også mennesker som alt den natten avviste lyset fra himmelen. Og lyset avslørte det onde. Kong Herodes ville ha herredømme selv, og gikk i forsvaret. Med sin innstilling til Jesus, lette han forgyves etter Himmelmelkongen. Han avviste gaven fra himmelen og fant Ham aldri.

Slik skapte Jesus skille alt den første levedagen i Menneskesønnens skikkelse.

Et liv i lyset, eller et liv i mørket. Julen stiller oss på valg, nå som dengang: Å ta imot Ham, eller ikke ta imot Ham. Det var natt, og det var mørkt. Men jordens natt ble splintret. Jorden

ble opplyst fra himmelen. Noen få enkle mennesker var de første som tok i mot lyset og budskapet.

Profetene hadde forutsagt det. Det skulle komme en Frelser. Gud ville en gang komme til å handle i historien. Himmelen hadde bestemt seg for en frelsesplan. Nå var himmelske avgjørelser satt ut i livet, i livet blant jordens mennesker.

Den natten kom det første stykket av himmelbroen på plass. Vi vet at hele Jesu jordeliv gikk ut på å kaste himmelsk lys over menneskene og åpne veien til Guds rike.

Lyset som fjerner natt og mørke, som tvinger mørket og mørkemaktene til side, fordi lyset river ned stengslene og det som skiller mellom deg og Gud.

Han skulle bygge hele broen fra mennesket til Gud. Broen som er forsoning.

Han er lyset som gjenoppretter brutte relasjoner, mellom Gud og menneske, og mennesker imellom.

Isenesetleesen er bemerkelsesverdig, og desto mer verdt å grunne på.

Han sender ikke bare en engel, men en himmelsk hærske.

Han dirigerer sitt kosmos, for å gjøre kjent sitt komme til jorden, men lar bare noen få, enkle mennesker bivåne det som skjer. Regien er for et kjempetublikum: Mennesker til alle tider. Enkelt og veldig på samme tid. Alfa og omega.

Noe storslagent, kun for de høye herrer, ville satt de aller fleste av oss utenfor med det samme.

Men å ta imot et lite barn, er noen man gjør som enkeltmenneske. Stilling og stand er likegyldig.

Måten Jesus kom på, understreker det engelen forkynte; at gledesbudskapet er for alle. Guds kjærlighet overser ikke noen. Ingen.

Han gjør seg selv nær, menneskelig. Samtidig som han solidariserer seg med alt menneskelig og sårbart.

Og hans hovedanliggende, hans første poeng er: å gjenopprette vårt forhold til Skaperen, og siden; forholdet vårt til våre nærmeste, dernest; mennesker og folk vi skal være til for.

Gjeterne gjorde det «kjent vidt omkring hva som var blitt sagt dem om dette barnet».

” Kanskje er du blant dem som vil slå følge med gjeterne, som sier «kom, la oss gå...», som tror det som ble fortalt. Eller du kjenner du har mer til felles med de vise menn, som ærlig, søkende og forskende, lot seg lede. Eller kanskje du er en av dem som undrer deg over de ord som vitnene forteller?

Så vendte de tilbake, står det, og «de æret og priste Gud for alt det de hadde hørt og sett, slik som det var blitt fortalt dem.» Maria tok vare på alle ordene og grunnet på dem i sitt hjerte. DET var opptakten til alt vi siden har sett og hørt om Jesus.

Vår betlehems natt må være annerledes, rett og slett fordi vi har hørt og sett så mye mer.

Så mye mer er blitt fortalt oss om Jesus, han som ikke bare er barnet i krybben.

Det er så mye mer vi har fått anledning til å grunne på. Vår betlehems natt er her og nå, og handler om ditt og mitt forhold til Jesus, fra krybbe til kors. Eller har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus?

Har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus? Har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus?

Har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus? Har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus?

Har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus? Har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus?

Har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus? Har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus?

Har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus? Har vi sluttet å grunne – på det som er blitt sagt oss om Jesusbarnet, om mannen Jesus?

har sett og hørt – fordi himmelens lys har fått stråle inn i livet vårt så ingen krok er mørk lenger?

Om ikke lenge skal vi synges julen inn. Hva slags jul? Hva slags sang? Og hva synger vi den inn til?

Å la det bli en diskusjon om kjøpefesten blir lett en avsporing. Vi må lenger inn. Inn dit hvor du bare er deg, og jeg bare er meg.

«Til hvert et fattig hjerte send, et lysstreif i fra sky. Så finner det den rette vei, og det blir jul på ny.»

Engelen sa det: «Jeg forkynter dere en stor glede... Guds velbehag er hos menneskene!»

Kanskje er du blant dem som vil slå følge med gjeterne, som sier «kom, la oss gå...», som tror det som ble fortalt.

Eller du kjenner du har mer til felles med de vise menn, som ærlig, søkende og forskende, lot seg lede...

Eller kanskje er du en av dem som undrer deg over de ord som vitnene forteller?

Eller har du noe av Maria i deg, som lar alt som sies om Jesus risle inn som småbækker til et dypt og stille vann i ditt indre?

«Når dere søker meg, skal

dere finne meg. Ja søker dere meg av et helt hjerte, lar jeg dere finne meg» sier Gud gjennom profeten Jeremia.

«Let, så skal dere finne, bank på, så skal det lukkes opp for dere.» sier Jesus selv.

Du må bare ikke gå deg vill i betlehems natten og ende opp hos kong Herodes. For der starter alle villspor. Der er det fremdeles mørke. Herodes lette etter Jesusbarnet for å drepe det, for å fjerne et ubehagelig lys rettet mot sitt ønske om å være herre i eget hus, leve sitt eget liv. Han fant ikke Jesusbarnet, og forble i sitt mørke.

Måtte vi av hjerte få synges julen inn, inn i vårt eget liv, på alle plan, og sammen med alle engler, Maria, fordums hyrder og vise menn, få åpne våre liv for lyset og Frelseren fra himmelen.

Måtte freden som er forkynt, bli din og min fred, en fred som ikke er å få kjøpt for penger, men som likevel kan få sette det aller sterkeste preget på vår julefeiring, og på livet vårt, når vi, som gjeterne, vender tilbake til hverdagen. Det skjer først idet vi tar imot Guds julegave: Fred med Himmelens Gud.

Uansett hvor du måtte befinne deg i betlehems natten i dette årets jule natt, og hvor mange omveier du måtte ha gått til nå, så la julesangen minne deg om at

«vi har og en ledestjerne, og når vi den følger gjerne, kommer vi til Jesus Krist!»

«Og finner du ham i krybbens hø, som hyrder så, som hyrder så, da eier du nok til freidig å dø, og leve på, og leve på.»

«Til hvert et fattig hjerte send et lysstreif ifra sky. Så finner det det den rette vei, og det blir jul på ny!»

Velsignet jul til deg.

Tårnagenthelg for 8-åringer

det skjer

ringvirkninger for både agentene og for andre...

Englevakter

Vil du være Englevakt? En Englevakt er en som er med og passer på barna noen timer i løpet av helgen, en som kan være sammen med gruppen på oppdrag eller stå på post, hjelpe til med maten, m.m.

Nytt nettsted for barn

Til jul lanserer Søndagsskolen også nettstedet www.tarnagentene.no. Her kan barna bli Tårnagent, de kan få et eget agentbevis og løse enda flere oppdrag. De som ønsker det, kan også danne en egen Tårnagentklubb som er helt, helt hemmelig...

Tårnagenthelgen er utarbeidet av Kirkerådet i samarbeid med Søndagsskolen.

Les mer på www.fjæreposten.no og på www.sondagsskole.no

Påmelding

I januar sender vi ut invitasjon til alle dem vi har adresse til, det vil si medlemmer og tilhørende av Den norske kirke. Men ALLE som blir 8 år i 2011 er velkommen til å melde seg på. Påmelding for barn og Englevakter skjer hos Fjære menighetskontor på telefon 37 09 01 18 / 37 09 01 13 eller e-post: imo@grimstad.kirken.no

Hilsen - i all hemmelighet - fra oss i Fjære menighet

Lørdag og søndag 29. og 30. januar 2011 inviteres alle landets 8-åringer til å være agenter for å løse oppdrag og mysterier.

Fjære menighet inviterer denne helgen alle 8-åringer (født 2003) til å være Tårnagent i kirken. I løpet av helgen skal vi løse oppdrag og mysterier og utforske kirken, tårnet og klokken. Barnebor hjemme, men vil være sammen lørdag og søndag. Tårnagenthelgen arrangeres i mange kirker i hele landet samtidig, og det kan bli så mange som 10 000 Tårnagenter til sammen.

Kirketårn og andre hemmelige steder...

Kirketårnet er en skjult skatt for mange barn. Det har vi lyst å gjøre noe med. Der hvor det er mulig, vil barn over hele landet klatre opp i landets kirketårn denne helgen. Mange vil også utforske om det finnes andre hemmelige steder i kirken, som en kjeller eller et annet skjult rom.

Bibels fortellinger

I Bibelen, mysterienes bok, finner agentene både agenttips og fortellinger som hjelper dem å løse oppdragene. Kanskje får fortellingene

Etterlysning: Englevakter

Vi trenger Englevakter til Tårnagenthelgen 29. og 30. januar 2011!

Er du en av foreldrene til en 8-åring? Eller er du kanskje en av besteforeldrene til en 8-åring? Er du fadder til en 8-åring?

Har du lyst å være sammen med mange av menighetens 8-åringer noen timer denne helgen?

Kunne du tenke deg å følge barna opp i kirketårnet?

Eller har du lyst å gå på symboljakt i kirken din sammen med dem?

Da kan du være Englevakt i vår menighet. En Englev

vakt er en som er sammen med og passer på barna noen timer denne helgen. Tårnagenthelg er et nasjonalt arrangement som tar sikte på å få med 10 000 8-åringer over hele landet for å løse oppdrag og mysterier i kirken sin....

Ta kontakt med Fjære menighetskontor på telefon 37 09 01 18/37 09 01 13 eller send en mail til imo@grimstad.kirken.no i all hemmelighet...

Arrangør: Fjære menighet i samarbeid med Kirkerådet og Søndagsskolen

det skjer

Faste møtested og tider for ulike grupper i Fjære menighet

Sørg for at din gruppe også kommer inn her!

Fersk info på www.fjæreposten.no

BARN OG UNGE
BABYSANG
FMU-huset på mandager (påmelding)

ALFSAM
FMU-huset annen hver torsdag kl. 18.00-20.00

SMÅBARNSSANG
1-6 ÅR
FMU-huset på mandager kl. 10.00

UNGDOMSGRUPPA LIA
Lia bedehus, annen hver onsdag i oddetallsuker kl.19.00

SMÅBARNSTREFF
Vik bedehus fredager i oddetallsuker kl. 10.00-12.30

UNGDOMSGRUPPA FEVIK
Fevik kirke fredag kl. 20.00

FEVIK SØNDAGSSKOLE
BS-AGENTENTE
Disse søndagene kl. 11.00: 5/9, 19/9, 10/10, 24/10, 7/11, 21/11 og 5/12

FMU, FJÆRE MENIGHETS UNGDOM
FMU-huset mandager kl. 18.00

VIK SØNDAGSSKOLE
Vik bedehus hver søndag kl. 11.00

FJÆRE SPEIDERGRUPPE
har samling i Fjæreparken annen hver tirsdag fra kl. 17.30-19.00, for 1. til 4. klasse.

HESNES SØNDAGSSKOLE
Hesnes bedehus annen hver tirsdag kl. 17.30-19.00

VOKSNE MORGENSANG I FJÆRE KIRKE
Hver torsdag kl. 09.00

BARNELAGET LIA
Lia bedehus annen hver onsdag i partallsuker kl. 17.30

PROKOR øver annen hver onsdag i Fevik arbeidskirke kl. 20.00-22.00

ELLE MELLE FEVIK
Hver tirsdag i Fevik kirke Mini kl. 17.15 Tween kl. 18.00

FJÆRE KAMMERKOR
har øvinger i Fjære kapell tirsdager kl. 19.30

ELLE MELLE FRIVOLL
Bygdheim bedehus annen hver onsdag kl. 17.30

det skjer

Guttetur 2011

- Det inviteres til guttetur 11.-13. mars 2011, den fjerde i rekken.
- Denne gang går vi på ski i Setesdals vesthei.
- Avreise fra Vik kl 16.00 fredag ettermiddag. Vi kjører felles i biler til Brokke Ski-senter. Derfra skal vi snøkjøre 6 km etter snøskuter og gå de resterende 8 km til Øyuvshu, med hodelykter. Lørdag går vi nordover til Svarthenuthytta (17 km).
- Søndag går vi halvveis tilbake før vi tar ned mot Evardalen og Brokke. Disse rutene er kvistet så det er lett å finne fram.
- Du behøver ikke være i kjempeform for å bli med på denne turen. Vi har det mye gøy sammen på guttetur. Det blir alltid en minnerik opplevelse. Helge prest blir med.
- Turen kommer på ca 800 kr.
- Nå har du muligheten. Grip sjansen!
- Spørsmål og påmelding til Leif på 97594772 eller mail på <lhodneb@broadpark.no> Maks antall er 20 stk.

Hilsen turgruppa i Fjære menighet
Jan Midtbo, Helge prest, Kristen Leifsen og Leif Hodnebrog

Finn Løvgren (78) har det som med togbanen på gutterommet i kjelleren:

Han er på mange spor samtidig

Mang en gutteflokk har hatt drømmen om å få Märklin modelltog til jul.

Togbane i kjelleren – det er liksom ikke det første jeg ville tenke var 78-åringens fritidssyssele. Men joda, på gutterommet i kjelleren står alle togene fint på rad, som det heter i barnesangen. Finn har rommet fullt. Men det er altså slett ikke hans eneste interesse.

Peer R. Haugen
tekst & foto

En 78-årig forhenværende regnskapsmann som bygger modelljernbane og planlegger tur til Kina, har trolig interesser i litt ulike retninger.

– Jeg fikk en liten utfordring av Fader Georgij da han var her i sommer. Vi snakket om hvorfor han engasjerte seg slik for de alkoholskadde og tidligere kriminelle.

– «It's my duty», svarte han. Det oppfatter jeg som oppgave eller plikt. Jeg er nok også i stor grad et pliktmeneske. Hvis jeg føler jeg har et ansvar, tar jeg på meg oppgaver. Men det må samsvare med noe jeg kan greie, hvor jeg får brukt mine sterke sider. En god porsjon nysgjerrighet hører trolig med blant dem.

Første gang til Russland

– Kontakten med Russland, altså for en 10-11 år siden, begynte igrunnen med Einar Hanson. Da han fikk meg med på en tur til Russland, så var nok spenning mye av

drivkraften. Jeg hadde aldri vært i Russland før. Einar er en slags veidemann i nye ting, som lar seg engasjere og utfordre av ting som ingen andre til da har tenkt på. Vi kjørte med hans minibuss gjennom Sverige og Finland, til St. Petersburg. Bussen var full av ting fra Norge som skulle gis bort. Mye av turen var nok så i det blå. Hanson hadde hadde hatt ute noen følere hos Norsk Misjon i Øst, og blant annet blitt tipset om Fader Georgij, men hvem som til sist skulle ha de sakene vi hadde med oss, viste vi ikke, heller ikke hvordan tollerne ville reagere. Men det er litt Hansons metode. Han bare gir på. «Det ordner seg nok», sier han, og som oftest gjør det jo det, men ikke alltid, humrer Finn.

– Fra St. Petersburg bestilte vi togbillett til Kostroma. Etter en lang og interessant natt i fellesvogn på russisk tog, 70 mil og 14 timers reise, kom vi til Kostroma og ble mottatt av Fader Georgij og kona Anita. Vi ble innlosjert i presteboligen, med alle våre sekker og bagger – klær og greier vi hadde med fra Norge. Fader Georgij tok oss med til barnehjemmet. Det var opprinnelig en barnhage som ble tatt av finanskrisen. Sammen med

Ljuba, som i dag styrer barnehjemmet, kom han opp med idéen om et barnehjem, og fikk kommunen med på det. Da vi kom dit, bodde det vel 30 barn der. En del av dem var hjemme fra skolen den dagen. Så sier fader Georgij: «Dere som er fra Norge; se på disse barna. De har ikke noe hjem som fungerer. Kanskje vet de knapt hvem faren er, de har ikke noen kontakt med sin mor, hun er kanskje i fengsel. Tenk om de kunne ha en mann eller dame i Norge som visste om dem, som sendte dem et kort når de hadde bursdag, kanskje av og til kjøpte en liten gave til dem, som ba til Gud for dem. Da ville de vite at det var noen som visste om dem og tenkte på dem.»

Både Hanson og Finn tente på idéen, og bare etter et halvt år hadde alle disse noen og trediva barna hver sin kontaktperson i Arendal eller Grimstad.

– I avtalen med kontaktpersonene sto en del nødvendig informasjon om barnehjemmet og barnet, og de oppgavene Fader Georgij hadde foreslått. Ikke noe mer krav om penger. Resten var opp til den enkelte. Tilbakemeldinger og engasjement når det er besøk fra Russland, tyder på at mange holder ved like kontakten med barna på barnehjemmet. Noen av kontaktpersonene har til og med tatt turen til Russland og besøkt «barnet sitt». Så sånn begynte det, forteller Finn.

– Jeg ble smittet av Fader Georgijs måte å tenke på. Fra før av hadde jeg et bilde av ortodoks kristendom som noe livsfjernt, med ikoner og røkelse og så videre. Men han gav meg virkelig en kristens ansikt. Han viste med livet

sitt hvordan en kristen burde være. Og jeg følte meg ganske beskjemmet i møte med ham.

En historie viser litt hvor Fader Georgij tenker. I et lite hus som tilhørte kirka, hadde han boende et par.

– Hun drakk og han slo henne, så ille at Fader Georgij var redd mannen kom til å slå henne i hjel. Han måtte gjøre noe, så han kjøpte ei ku til henne. Og høy. Hvorfor det? Jo, så hadde hun den å passe på, og drikkingen avtok. Det gikk så bra at han kjøpte enda ei ku til dem. Da ble det helt slutt på drikkinga. De la seg opp litt penger, en dag hadde de funnet ut at de ville flytte – prøve å kjøpe seg et lite gårdsbruk. Huset de bodde i tilhørte jo kirken, og på sikt måtte de likevel ut av det. «Så fint», sa jeg, «så kan de betale tilbake litt av det du har lagt ut for dem». «Du Finn, sa Fader Georgij. «Hvor mye synes du jeg skulle ta? Hvor mye er en sjel verdt?» Så fikk jeg den..., forteller Finn. Etter noen år døde mannen, hun begynte å drikke igjen, og døde kort etter hun også. Det er ikke alltid så mye håp i det Fader Georgij driver med. Det hjelper en stund, men han gir dem en i alle fall en sjanse.

– Som du sa, ble du litt beskjemmet i møte med ham, og mange reagerer nok slik når de møter mennesker som virkelig står opp for andre, blir engasjert, men faller tilbake i gamle vaner når det gått noe tid. Du har holdt det gående i årevis, er du en «stayer»?

– Jeg har sett ved selvsyn at det hjelper. Du kan si det er en dråpe i havet, men når du ser hvordan bestyrerinnen nå er blitt mor til mange, og følger dem opp ved å besøke dem langt oppe i Sibir eller

hvor de har flyttet etter at de forlot barnehjemmet, så gjør det inntrykk. Hun går så opp i rollen at det er ikke godt å si hvem som får mest av henne, hennes egen familie eller barnehjemsbarna.

– Har dette engasjementet forandret deg på noen måte?

– Det er ikke meg å være så medfølelse; jeg har ikke så mye empati.

– Er det rein plikt?

– Nei, jeg føler det ikke som en plikt. Da blir det fort tungt. Men en oppgave er det. Disse barna har like stor glede av klærne og maten de får om ikke jeg gir det av overstrømmende kjærlighet. Det hjelper dem like vel. Når jeg ser barna, enten på barnehjemmet eller på besøk her på Fevik, så kommer det ofte en tåre i øyet. Så helt uten empati er jeg vel ikke. Men jeg har funnet ut at om jeg ikke engasjerer meg alt for intenst, slik at det blir for mye, så kan jeg holde ut lenge.

– Synes du du har noe igjen for din egen del ved å drive med dette arbeidet?

– Det er godt å lese det de skriver tilbake, hvor viktig denne norske kontakten er for dem, at de også tenker på oss, og ønsket at avstandene ikke var så store, så vi kunne møtes oftere.

Han finner fram bilde av Julia med mann og barn. Julia har vært hans kontaktperson. Jeg sendte bursdagskort, av og til julekort, og traff henne også en gang jeg var der borte. Etter åtte år kom det en hilsen i posten fra henne, hvor hun skrev: Takk for at dere ikke glemmer oss!»

– Det gav meg veldig mye. Plikt eller oppmerksomhet; det har i allefall betydning for henne at noen ikke glemmer henne. Det er som Ljuba

sa: «Det viktigste er egentlig ikke penger, men å bygge om og bygge opp disse barna. Det kan ikke løses med penger alene.»

Flyktninger og andre fremmede

Finn har meldt seg på i gruppa Oddvar prest har

startet, som skal være et samtaleforum mellom kristne og muslimer.

– Jeg blitt lært opp slik, både hjemmefra og gjennom menigheten min, Frikirken i Arendal, at ingen lever for seg selv. Det har gjort meg åpen for å forsøke å etablere kontakt med mennesker som er

nye i Norge. Da jeg leste i avisene om de første flyktningene fra Chile som kom til Hove (på 80-tallet?), fikk jeg med meg en kjent og reiste ut dit. Menigheten ble også engasjert, og mange av flyktningene kom til kirka. Den gangen hadde jeg folkevognbuss som privatbil. Ofte var

jeg tidlig oppe på søndag og kjørte ut på Hove og hentet de som ville være med til gudstjeneste i Frikirka. Jeg tror de satte pris på den kontakten dette ga dem med innfødte nordmenn.

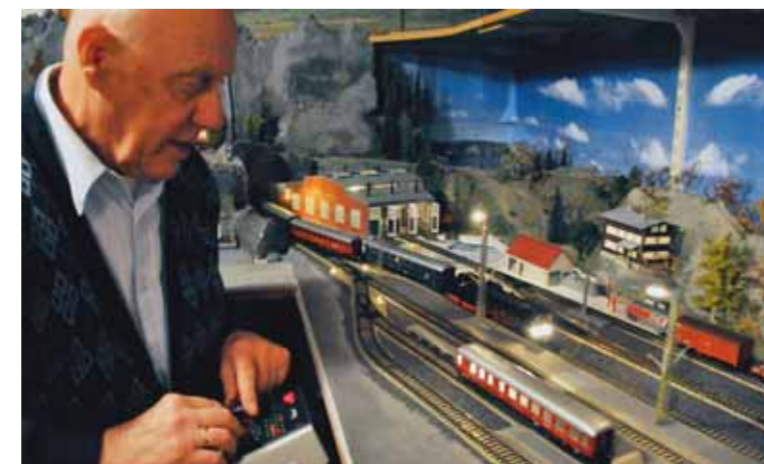
– Er kirka eller de kristne for lite på banen her?

– Jeg skal ikke svare for an-

dre, men selve innstillingen overfor fremmede synes jeg kunne vært mye mer åpen. Lag og foreninger har jo både bedt og arbeidet for «disse hedningene». Men når de dukker opp i samme benk som deg, skal du helst ha en meters avstand, eller en frakk eller kåpe på setet i mellom.

BAKGRUNN

Fjæreposten hadde i nr 4/2010 to reportasjer om Støttegruppen Russiske Barn og delegasjonen fra Russland som besøkte Fevik i sommer. I vel 10 år har Støttegruppa samlet inn penger og materiell til et barnehjem i Kostroma i Russland. Fader Georgij Edelstein er prest i Kostroma, og en drivende kraft i arbeidet blant de fattigste og mest vanskeligstilte i kommunen. Finn Løvgren var med å etablere støttegruppa for en 10-11 år siden. Han er fortsatt en av drivkraftene i arbeidet.

Fra venstre: Bilde hilsen fra Julia, Finns første kontaktperson, sammen med mann og barn.

Finn med den digitale styringsnetten og modellen av Arendal stasjon.

Det er mye putlearbeid i å bygge opp et slikt miniatyranslag, der proporsjonene skal stemme i alle detaljene.

Et sant virrvarr av ledninger og koblinger er ikke noe problem for den fingerfemne senioren.

Det handler om holdninger, og det skurrer hos meg. Jeg tror kanskje jeg har vært med å bryte noen barrierer her.

Orientering og togbane og far til elevene

Finn liker å bevege seg og var aktiv orienteringsløper i en tjuetredve år, og løp også orientering sammen med barna. Det er vel fortsatt en av dem som er interessert i orientering. I tillegg så har jeg alltid likt å stelle med ting, fikse og ordne. I 1971 kjøpte jeg en modelljernbane sammen med guttene mine, som jeg har fortsatt å utvikle etter at guttene flyttet ut. Da ble det også plass til å bruke et eget rom til det. Det er en modelljernbane i skala 1:87, som er en standard for miniatyrtog.

Jernbanemannen slår om seg med ord og uttrykk om tog og merker, om vekselstrøm

og likestrøm, etc. etc., som går over hodet på en stakkars journalist.

– Du kommer borti så mye interessant i denne hobbyen. Du lærer om mekanikk og elektrisitet, om magnetisme og reléer, om landskapsbygging og arkitektur. Det skal jo holdes ved like dette materiellet. Det siste jeg har gjort er jeg litt stolt av. Jeg har montert små dekodere i lokomotivene, som gir lyd og damp, dyre små duppeditter. En kortslutning koster fort en tusenlapp, kan han fortelle.

Men Finn har større glede av å fikse og modifisere enn å kjøpe nytt. Alt fra guttedagene hadde han interesse for koblinger og sårn. Det skal litt til nå før det kommer elektrikker der i huset... Fasinasjonen for tog stikker såpass dypt at han drar på jernbanekongresser. Der treffer han flere «særinger», og inn-

rømmer at han nok er å regne blant dem.

Med elleve egne barn skulle en tro at han hadde nok meg seg og sine, men det stemmer altså ikke. Det er mange som har nytt godt av den mangfoldige mannens engasjement og utholdenhet. Han har blant annet vært søndagsskolelærer i 33 år. Det var heller ikke av plikt, men absolutt en oppgave han tok på oppfordring som 18-19-åring, og holdt på så lenge barna hans var med. Han var også innom Express og støtta opp rundt ungenes aktiviteter der.

– Det var gøy det også, sier han.

Tidligere, og særlig mens barna var små, innrømmer han at han nok hadde en hang til å administrere og fordele oppgaver. Jeg vet ikke hvor begeistret de var for meg som arbeidsgiver...

Finn forteller at kona hadde skaffet seg en bok om Bysants og om ikoner. Tur til Syria sammen med Oddvar prest var på en måte en følge av ting hun hadde satt ham på sporet av.

– Det neste prosjektet ligger der, kommenterer han, og peker på en murstein av en bok på stuebordet, med tittelen «Midtens rike».

Da går turen til Kina. Fra oppveksten husker han at feltet hvor Frikirken hadde sitt arbeid i Kina, Ankanng var misjonsfeltet med stor M

– Det er også noe av legningen min, at jeg synes det er spennende med fremmede kulturer og fremmede mennesker. Jeg liker å være godt forberedt og vite en del om det jeg skal møte.

Ellers så er jeg en flittig Bibelleser. Jeg liker å lese Bibelen sammenhengende, og særlig samlestamentet har lest flere ganger.

– Ferdinand Finne ble spurt om han var en livsnyter. «Nei,» svarte han, «jeg er en

livssøker». Jeg har litt sans for det uttrykket, en som søker etter det gode i livet, det meningsfulle, både for seg selv og andre.

– Vil en livssøker noen gangen kommet til mål?

– Nei, jeg tror en livsnyter fortære kan komme i mål. Han har vi vel godt plassert i liknelsen om den rike bonden. Jeg er redd for å falle inn i rollen som livsnyter, en som er seg selv nok. Det gjelder også hobbyene mine. Jeg mener at det du bruker på høyst personlige ting, bør stå i forhold til hva du tjener og hva du gir til andre, enten det gjelder tid eller penger.

På gutterommet

Tida går fort i godt lag, og jeg er nødt til å rekke innom Finns gutteromm før jeg går.

Det skal sies at modelljernbane aldri har vært min greie, men en kan ikke annet enn å bli fasinert når det er laget til slik med togspor i et landskap med fjell og tunneller, bygninger, biler og mennesker. Til og med inni vognene er det folk i opplyste kupéer. Og når han slår av taklyset i rommet, ser du et stemningsfullt landskap hvor det lyser fra togkupéer og frontlystakere, i viduer, fra gatelyst og lysmaster på stasjonen, som for øvrig er en tilnærmet modell av Arendal stasjon i Barbudalen. I motsatt hjørne er en etterlikning av Langsæ. For å forsterke perspektivfølelsen i landskapet, er alt laget i mindre og mindre målestokk jo lenger unna fronten av anlegget det befinner seg.

Finn forklarer at han har to generasjoner bane. Det eldste stammer fra det han kjøpte sammen med sønnene sine i 1971. Baneselskapet deres fylles altså 40 neste år. Det er analogt. Men han har bygget på et anlegg til, som er digitalt. Ved hjelp av en bryter her og en kneppert der, og litt sånn og sånn, så fungerer det

sammen. Og han har over-sikt. Riktignok har han en liste liggende på bordet til hjelp. Det sier jeg ikke noe på. I togstallen i underetasjen av anlegget er det en 10-15 spor, hvor hvert togsett har sin plass. Noen eldre løser kryssord for å holde hjernen i trim. Finn mekker og lodder, og holder styr på en bråte spor og togsett.

– Det artigste er å lage til, vedlikeholde og modifisere, forteller Finn.

Jeg får demonstrert hvordan de nye innbygde deko-derne får 50 år gamle damplokomotiv til slippe røk ut av skorsteinen, og gamle stumme Bundesbahn-tog plutselig har fått lyd i luren. Ved hjelp av digital teknikk har lokomotivene fått oppstart og nedbremsing, og ikke kun av og på med strømmen, som gav flying start og bråstopp.

Et togsett stopper opp. Jeg skjønner ingenting, men seniornepensjonisten er straks nede på en rullende krakk og skli inn under overflaten hvor det henger en sann spagheti av ledninger og koblinger. Så er problemet løst.

– Akkurat det å kjøre er ikke så spennende, sier han, men det å lage det til, få ting til å fungere, synes jeg er både artig og utfordrende.

Jeg sier at kanskje det neste må være å sette opp en ruteplan og lage til annonsering av avganger og ankomster over høyttaler på stasjonen. Som om det var en ny tanke...

– Jeg har tenkt på det, svarer jernbanedirektøren, russlandshjelperen, orienteringsløperen, globetrotteren, regnskapsføreren og ... takk for meg.

Går du tett innpå, blir miniatyrlandskapet og togene fasinerende realistiske.

Drikk alle av den...

Tanker omkring nattverdliturgien

Peer R. Haugen
tekst & foto

Jeg husker ikke akkurat når og hvor, men det var i ungdomstida mi, altså for vel tretti år siden. Smekktfullt av folk, og det skulle være nattverd. Det var mitt første møte med dyppenattverden for første gang, og jeg reagerte spontant. Jeg tenkte umiddelbart: Går dette an? Det ble sagt der og da, at for å få det til å gå radigere – jeg husker ikke akkurat ordvalget – gjorde en det på denne måten.

Siden har det bare tiltatt i omfang, og unntaket har blitt regelen. Og jeg reagerer hver bidige gang. Av og til har jeg også hørt det bli sagt, trolig mest til barna, at dersom en ikke liker nattverdivnen, kan en bare droppe den og ta «kjeksken». Da spør jeg meg igjen: Går dette an?

Jeg husker at jeg som menig soldat diskuterte nattverden med en feltprest. Han var i tvil om nattverd med alkoholfri vin var en fullverdig nattverd. Det er ikke dette det handler om for meg. Jeg tror at Jesus, som ellers ser til hjertet. Den som søker ham, som av et oppriktig hjerte, ønsker å legge sitt liv fram for ham og invitere ham inn i det, blir både sett og møtt av Jesus. Også om det skjer gjennom en nattverd hvor vinen er «stemt ut», med eller uten alkhohol.

Men det provoserer og forunder meg at kirken reduserer nattverden til et minimum, for her skal det gå unna. Det er blitt viktigere at det går fort og galt, enn at det er sammenheng mellom det Jesus sier ved det sist måltidet med disiplene, som utgjør deler av liturgien, og det som faktisk skjer:

«Likeså tok han kalken etter måltidet, takket, gav dem og sa: Drikk alle av den. Denne kalk er den nye pakt i mitt blod som utøses for dere til syndenes forlatelse. Gjør dette så ofte som dere drikker det, til minne om meg.»

I Lukas 22 står det enda til slik i v. 17: «Så tok han et beger, ba takkebonnen og sa:

«Ta dette og del det mellom dere.»»

Dyppenattverd, jeg vet det finnes et annet fint navn på det (intingsjon) – men dyping er nå dyping – opplever jeg som både kjipt og knegent.

Noen vil kalle det flisespiking, men jeg vil hevde at når Jesus sier «drikke», og det er hans ord som brukes i liturgien, så mener han drikke, i det minste en liten munnfull.

kommentar

Nattverden inneholder en oppfordring fra Jesus, og mitt svar til ham. Den nå innarbeidede vendeboye-praksisen, som også har tatt bort kneelingen ved alteringen, virker fremmedgjørende, rotete og stresset. I mitt hode er alt vi gjør, bevegelsene, handlingene; de er der som pedagogiske hjelpemidler for meg som vil møte Jesus. Den «nye» praksisen er ribbet til skinn og vel så det, for slike hjelpemiddel. Det sies en ting i liturgiteksten, mens det i neste øyeblikk praktiseres noe annet. Ingen ro, ingen tid, men en kjapp vending og tiløp til kaos ved vendeboya. Jeg vitser ikke, for her er en praktisk og en åndelig side ved nattgjenommen en nattverd hvor vinen er «stemt ut», med eller uten alkhohol.

Jeg spør: Er hensikten å forenkle og forenkle så mye som råd, men likevel kunne våge å kalle det nattverd, eller skulle vi søke å gjennskape Jesu siste måltid med sine venner, og så godt det lot seg gjøre i en stor forsamling, la dem som stør å møte Jesus i nattverden, få liturgiens hjelp til å fatte og ta imot, og fremkalle minnet om ham som gav sitt, sitt legeme og blod, for vår

skyld.

Det heter seg vel også at det som blir igjen av vin i kalken etter en nattverd, skal presten drikke opp. Jeg vet ikke hvor mange prester praktiserer dette, det har jeg ikke spurt noen om. Etter at en god slump sognebarn har dypet fingrene sine i drikken, frister det kanskje ikke... Uansett mener jeg det også blir merkelig med dagens dyppepraksis, at den enkelte nattverdsgjest kun får en dråpe å fukte oblaten i, mens presten, nesten som en yppersteprest, skal svelge unna alt det menigheten ikke fikk (det de ifølle Lukas skulla ha delt mellom seg...)

Hadde jeg følt at dette var noe som jeg alene gikk og ergret meg over, hadde denne kommentaren aldri blitt skrevet. Men så langt har jeg enda ikke snakket med noen som bifaller dagens ordning, kanskje med unntak av et par prester, som har snakket noe om å bli «ferdig til tida» – en skal rekke både dåp, ofring og nattverd – uten direkte å ivre for dyppe-ordningen.

Jeg vet at det også argumenteres med at dyppenattverd gjør nattverden mer tilgjengelig, og at flere går til nattverd da. Da er vi muligheter inne en del av folkekirkedebatten, om målet er å favne alt og alle, eller om kirken skal være tydelig, slik at mennesker stilles på valg. Jeg er av den oppfatning at å gå til nattverd også inneholder et element av bekjennelse, om å vise for sine medmennsker at jeg ønsker å tilhøre Jesus Kristus, og at «her har dere meg». Et vitnesbyrd. For å gi mennesker mot til å velge, bør kirken heller gi dette temaet en bredere plass i forkynnelsen. Vi skal for all del ikke bygge terskler eller noe som oppfattes som det, når slike ikke finnes, men vi skal være tydelige og ærlige. Nattverden er ikke et sosialt fellesskap, men et måltidsfellesskap av mennesker som ønsker Jesus som sin Herre og Frelser.

En enestående minnebok til familie og venner!

Mer enn 200 flotte bilder og en rekke interessante artikler

kr 350,-

Boken kan kjøpes i bokhandelen eller på www.fjærekirkeboken.no

Juletreffest for alle på Fevik

Søndag 2. januar kl 16.00
samles Fevikfolk til felles juletreffest i Fevikhallen!
Andre får også lov til å komme.

- Saniteten, Fevik Velforening, Fevik misjonskirke og Fevik kirke har i år gått sammen om å få til dette.
- Vi tror at Fevikhallen kommer til å bli full av mennesker i alle aldre!
- Fra scenen kommer det til å bli mange som opptrer.
- Ledere for festen blir Majken Grøslø og Stine Rødal.
- Kirsti Pedersen Haugen, som har ansvar for julenattinèen, blir også med på denne festen.
- Elle Melle skal synges. Det blir opptreden av dansegruppe fra Fevik misjonskirke. "Strings 4 you", vil spille vakkert.
- Pastor i Fevik misjonskirke, Gjermund Igland, vil holde andakt. Orkester har vi til allsanger.
- Det blir lek og uhyttidelige konkurranser.
- Julenissen kommer og har garantert med seg noe godt!
- Mat blir det også! Deilige kaker skal bakes, boller, brus og mere til!
- Selvsagt blir det gang rundt juletreet, med alle slags sanger og leker.
- Kanskje setter vi sørlandsrekord i antall ringer rundt juletreet?
- Det blir ikke tatt inngangspenger, men det blir en kollekt. Det blir også en enkel utlodning. Overskuddet av kvelden har vi bestemt skal gå til "Stottegruppe russiske barn".

Hilsen arrangørene

Fevikhallen 22. desember kl 20.30

JULENATTINÉ

GÅ OG FORTTELL

MEDVIRKENDE:

JULENATTINÉKORET 2010 m/SOLISTER EVA JONASSEN LEIV-ERIK LARSEN
BRAGE ENGESET RØDAL ELI ANNE HAUGEN HESNES BROTHERS HELGE SPILLING
STRYKEENSEMBLET STRINGS 4 U m/ FRENDER ODDVAR SÆTER saksofon
HANS KJELLØKKEN gitar TRYGVE SONGE bass SVEIN HAUGEN perkusjon
KIRSTI PEDERSEN HAUGEN tangenter/musikalsk leder

Arrangør: Fevik kirke i samarbeid med Fevik vel

Billett kr 150,- Barn under 16 år gratis

Overskuddet av konserten tilfaller Swazihjelpen